

πάση φύσις μεταξὺ χρήσεων τε καὶ γῆς φερουμένη, ηνίκανται πάσαι σύμβολοι εἰς μηλούς καὶ πέρασιν ἐδίστησαν πότε μὲν ἀστατοῦσιν πότε δὲ, φυγούσιν, μισθίας ἐδίστησαν πάσαι φέρουσαν τε καὶ πάλιν ἀποκρύπτουσιν εἰς μηλούς αὐχήσῃ. Τόπος δὲ κομιδῆς τὸ δράματον, τοῖς εἰς πολέμου καρφοῖς μελισσαῖς γεννούσοις, ἐπειδὴν οὐ σάλπηγξ συμμηνῶν τῷ στρατοπέδῳ τόπος γε τῆς φερᾶς ἐγένετος ἀκάνθος, ὃ μὲν ἀστιδίας αἰραρέτης ὁ δὲ, θάλασσης εἰς λίσταν δὲ, καταπλακεῖς, οὐ κάνοντος, οὐ διατίνεται πάλιν πότε μὲν ἀστρούς, ἐπειδὴν τὸ πάλιν ὁ δὲ ἐπιπλεύει, οὐ πέρασθαι δὲ πάλιν, οὐ πέρασθαι δὲ φελός, εἰς πλανήσιαν εἰς τέχνης χρήσεν πάντας δὲ υἱὸν σημαντορεῖς πεντάτελφον γε τὸ τὰ κράτος ὄχοντος ἡγεμόνος. Οὕτω χρὴ καὶ πολέμου σύμπτυχος φερούσεν· τόπος γε μηλούς ὁ πάντας ἀπάντων, γένεται τὰ οἰνεῖα, καὶ πάντων ἀσφαλέστερον καὶ ἀφανοῦν· ὁ δὲ οὐδεμίων δὲν ἐμπόλιον, οὐδὲ τὸ σκείν τοὺς τὸ μέρην, οὐδὲ οὐδὲν περὶ τὸ πιστεύσει· καὶ γε οὐδὲν πολέμος, οὐδὲν πολεμεῖσθαι, καὶ σωμάτειον γῆς ἀρέστοις, καὶ φυτεύσοις· τεχνης ὅπινοις, χρήστος νόμων, κόσμος πολιτείας, ἔνδιμος περιέστερος, ταρπεῖος πόλεμος, εἰρήνη. ταῦτα χρὴ καὶ πολέμων διανοεῖσθαι, πισταὶ μὲν μηδὲν ὄπιος ἰσχυροτάτου, πειλαῖς δὲ διπλωματίου, ζωὴν δὲ ἀδιανάτου, αρετὴν δὲ κρατίου· διόπτην πάσην διητήν φύσιν γέρμανθος ἀδειρότος, ἀπ' αὐτῷ τῇ μέρησαν διερρέεται· τε γε πολλῶν, καὶ τὸ διάρρηγος ἀπαντα, καὶ τὸ ἐπί γῆς, καὶ τὰ εἰς οὐδεποτέ διεσθιτούσται· εἴδοντας ἑργα τοῦ, τὰ τὸν κόσμον ἐπέχυγγος· εἰς οὐ καὶ τὸν φεστίνην Εμπεδοκλέα,

Παιδίοντα τὸν καὶ, θεα τὸν δὲ, ιδού διατετάστησαν, ζωὴν διπλαῖστα,
Διένδρει τὸν βιβλάδινον καὶ αἱρεπες δὲ
γυναικες,
Θηρέα τὸν οἰνού τε καὶ οὐδετοθέρμαντος
ἰσχυσι.

Omnia quotquot erunt, quot sunt praesentia quaque

Orta fuere ante hac stirpes hominēsque feræque,

Inde etiam volucres piscesque humoris alumnii.

A naturis dedit inter cælum terrâmq[ue] vehentibus: earum vnaquæque in orbibus suis iugi motu cetera, atque intra suos limites, alternis condita atque apparet: sexcentas illa formas eodem à principio exhibent, vicissimq[ue] subducens. Quod verò in hisce rebus agitur, magnopere simile est iis quæ belli tempore inter homines factitantur. Nanque statim ut classicum exaudiunt in exercitu ceptum est: alios ipse videoes scuta sibi aptantes: loriam alios induentes: alios ocreas vel galœam sumere, vel balteo se cingere festinanteis. Rursus videoes qui frenatos equos admittant: alios qui curtus descendant: qui denique tesseram pere explicatam aciem prodant. Tum manipuli ductor, ad manipulum: Centurio excutit ad centuriam. Postremò equites ad cornu: velites ad stationem quisque suam festinant: cum interim sub uno ductore omnia mouentur: qui imperia & ipse significanda accepit ab eo, apud quem summa est imperij. Eodem nos & ipsos modo censere conuenit de vniuerso. Quam enim ab una vi impultrice cieantur omnia: sic vtique quod cuique commodum est & conueniens. Nec verò si ea vis ipsa nec cerni ab hominibus, nec apparere potest: quoquo pacto id obstat. aut illi ad ea quæ diximus D agenda, aut nobis ad fidem hisce rebus accommodandam. Nam & anima ipsa qua viuimus, qua vrbes, qua domos habitamus: cum haudquaque sub aspectum nostrum sita sit, operibus tanè in ipsis videtur: omnisque vita cultus nitorque ut ab ea inuentus est & descriptus, ita ex ea tenorem suum seruat: Terra cultura & consitio, artium excogitationes, vius legum, Reipublicæ recte atque ordine constitutio, ratio administrationes ciuiles, bellum extra fines patriæ, & rursus pax in ea. Proinde hæc etiam de Deo sentienda nobis sunt: illo quidem, si vim spectes, valentissimo: si decorum, formosissimo: si vitam, immortali: denique si virtutem, præstantissimo. Quapropter cum sit inconspicibilis natura omni interitute, ipsis nihil locis ipse cernitur ab operibus. Atque ea quidem quæ in aera sunt quoquo modo affecto, quæ in terra, quæ in aqua, ea certè F Dei opera esse meritò dixerimus: Dei inquam opera, cum imperio summo Mundum ac pro potestate obtinentis. Ex quo Deo, vi inquit Empedocles physicus,